

Kürtös

Pilisszentlászlói Hírmondó

Önkormányzati támogatásban nem részesülő cenzúramentes havilap

A szegények és árvák felkarolója

Bűnbánati Zarándokúttal készülünk nemzeti ünnepünkre!

Társadalmunk megosztott, egymásba vetett bizalmunk, szeretetünk napról-napra töredezik, mállik! Egyházunk, népünk, mint a kötőanyag nélkül maradt falak, a szeretet, a bizalom nélkül düledezik, roskad. Több mint ezer évvel ezelőtt Szent László király, az akkori bizalomvesztett, egymásnak hátat fordító, sok esetben nyílt polgárháborús konfliktusba keveredett népünket, 1083. augusztus 15-én közös bűnbánati szent időre hívta. Ő maga is elzarándokolt Visegrádba, hogy

ott Salamon királlyal, - kivel véres csatát is vívott, - kiengesztelődjön. László valóban komolyan vette a kibékülést, hitt a keresztény kiengesztelődésben, ezért feltétel nélkül elengedte az életére törő Salamont!

Böjte Csaba testvér ezekkel, a szavakkal szervezett zarándoklatot a Mária Rádió közreműködésével Visegrádra. A zarándoklaton résztvevő több száz fős csoport augusztus 17-én szombaton délelőtt 10 órakor indult a szentendrei Skanzen ősi kápolnájától-Visegrádra a 16 kilométer hosszú zarándokúton.

Községünkbe, Pilisszentlászlóra a déli harangszóra

érkeztek a vegyes életkorú zarándokok. Csoport elején a főszervező Csaba testvér haladt, aki a kápolnánk felé vette az irányt mely hamar megtelt az őt követő zarándokokkal. Néhány szent és hazafias ének eléneklése után, dr. Illés György alpolgármester a községi önkormányzatunk, majd jómagam a szlovák önkormányzatunk nevében köszöntöttük Csaba testvért és az őt követő sok száz nemes lelkű zarándokot.

Ezután a plébániánk udvarára invitáltuk a hegyet megmászó népes csoportot. Itt Gallai Csaba, szervezésének és számos segítőinek köszönhetően

üdítőkkal, pogácsákkal és egyéb finomságokkal kedveskedtünk kedves keresztény testvéreinknek.

A csoport élén, ismerős arcokat fedeztünk fel. Többek között Kertész József erdész urat és kedves feleségét,

akik a menet élén menve vezették a zarándoklatot. Mögöttük rögtön felismertük Gyurikával, Dobó István urat, Visegrádi Parkerdészet hajdani vezérigazgatóját, akit szintén szívélyesen üdvözlünk.

Amíg kedves vendégeink ittak-ettek, addig Böjte Csaba testvér kérésére röviden ismerttettem

szülőfalum történetét, templomunk építéséig, majd átadtam a mikrofont dr. Illés György barátomnak, aki kiegészítette, és befejezte községünk sok száz éves históriáját.

Ezek után Böjte Csaba kezébe került a mikrofon, aki üdvözölte a jelenlévőket, majd röviden

kifejtette, a keresztényi összetartás szükségességét e nehéz jelenkorban. Ezután átadta a „szócsövet” még az elsők közötti hajdani tanítványának, neveltjének, jelenlegi tisztviselőjének, Gidófalvi Claudia Tímeának.

Tímea rövid beszédjében előadta a nehéz kezdettől, napjainkig Böjte Csaba testvér emberfeletti, áldozatos munkáját. Az előadásokat követően Kertész József úr, a zarándokcsoport útvezetője, látta el hasznos tanácsokkal a résztvevőket.

A biztosítási feladatokat, a helyi polgárőrség önkéntesei látták el.

A rendezőség nevében szeretném megköszönni minden segítőnek, aki munkájával és szolgálatával, hozzájárult e nemes szándékú rendezvény gördülékeny lebonyolításához.

Fotók: Franyóné Pálinkás Margaretta, szöveg: FR

Indítókulcsok megáldása

fotó: Lukovszkiné Júlia

Kristóf azon szentek sorába tartozik, akiknek a létezését történetileg nem lehet egyértelműen igazolni, mégis olyan tiszteletnek örvend, hogy e téren igen sok történetileg bizonyíthatóan létezett

szentnek fölötté áll. Az úton lévők patrónusáról, akinek képét ma is sok autós és motoros magával hordja, a Legenda szerzője rajzolta a legszínesebb képet. Szent Kristófhhoz sok hasonló legenda fűződik, íme az egyik: Az óriás Kristófot az a vágy fűtötte, hogy szolgálatait a leghatalmasabb úrnak ajánlja fel. Így jutott el Kristóf Krisztushoz. Amikor Krisztust kereste, egy remete azt a tanácsot adta neki, hogy ha zarándokok érkeznek a folyóhoz és félnek a víz sodrától, akkor hatalmas erejét használja arra, hogy segítségükre legyen az átkelésben. Kristóf készített magának egy kunyhót, és egy nagy botra támaszkodva sorra átvitte a folyón az utasokat. Egy éjjel úgy hallotta, mintha a nevéen szólították volna. Egy szegényes külsejű

gyerek állt kunyhója előtt, és a segítségét kérte. Szívesen teljesítette kérését. A kicsi könnyű tehernek ígérkezett hatalmas vállalai számára, de amikor elért vele a folyó közepéig, mintha ólomot cipelt volna. A víz alá merült a súlya alatt, s minden erejét össze kellett szednie, hogy átérjen vele a túlsó partra. Ott a fiú elmagyarázta neki az előzőleg fölvetett keresztség misztériumát, és azt mondta: „Ami a válladat nyomta, több volt, mint az egész világ, mert a Teremtő volt, akit a válladon

áthoztál, én ugyanis az a Krisztus vagyok, akinek szolgálász." A legenda szerint, így lett Kristóf, az utazók védőszentje.

foto: Lukovszkiné, Júlia bele a képbe.

Pilisszentlászlón Tibor atya közreműködésével, először történt olyan esemény a vasárnapi szentmisén, hogy a misén résztvevő gépkocsi és motorkerékpár tulajdonosok „slussz” kulcsait megáldotta.

FR

Boltbezárás (részmegoldás)

Már megszoktam, hogy mint gyűttment, ráadásul képviselő, kiváltom az emberek érdeklődését. Így időről időre különböző hírek jelennek meg rólam.

A legújabb, hogy azért záratom be a kisboltot, mert az új boltot én fogom megnyitni. Ez akkor kezdett kellemetlenné válni, mikor a leendő alkalmazottak jelentkeztek nálam, igazolva szakképesítésüket is.

Szerencsére a bolt tulajdonosa megjelentetett egy írást miszerint a bolt bezárása a saját elhatározásából történt. Erre senki nem kötelezte sem hatóság, sem más, természetesen én sem (ezért külön köszönet érte).

Mint képviselő és helybeli lakos azonban érzem a felelősséget, hogy megoldást találjak (még ha csak részben is).

Megválasztásomkor bort, búzát, békességet ígértem.

Ha eljön a szüret ideje minden vállalkozó kedvű egyént, meghívok szüretre a szőlőnkbe, a leszedett szőlő felét ígérem fizetség gyanánt. Aki igényli a BOR készítés általam ismert módjával is megismertetem. Amennyiben valaki szívesen jönne szüretelni, kérem, hogy szeptember 1-ig vegye fel velem telefonon a kapcsolatot, hogy a részleteket meg tudjuk beszélni.

A falu javára felajánlok saját termelésű BÚZÁT 60

Ft/kg áron. Magam is ebből örölm, illetve malomban ebből öröltetem a lisztet, búzadarát, korpát, stb. Igény estén mindenkinek elmondom a módját. A készleteim erejéig keressenek bizalommal! Az otthoni kenyérsütés általam ismert módjait sütőben, gépben, kemencében is elmondom, illetve igény szerint megmutatom.

A BÉKESSÉG kedvéért ez az első írásom a KÜRTÖS-ben a megválasztásom óta.

Amit még fel tudok ajánlani, az saját termelésű

krumpli 150 Ft/kg áron 20kg-os zsákokban Pilisszentlászlón házhoz szállítva (családonként maximum 10 zsákot). Étkezésre alkalmas, de szépség. ill. mérethibás burgonyát 50 Ft/kg áron. A burgonya ára a betakarításban való részvétellel is kiváltható, amire szintén szeptember 1-ig lehet jelentkezni. Valamint idei bárányokat 20.000 Ft/db áron (a feldolgozáshoz szintén adok tanácsot). Továbbá a vállalkozó kedvű családoknak ingyen bérbé adok fejős teheneket. Egyetlen elvárásom cserébe, hogy fejje, etesse, itassa és rendben tartsa. (A tartáshoz, tejfeldolgozáshoz, sajt, vaj, tejföl, túró, joghurt, stb. készítéshez igény esetén szintén adok tanácsot.)

Bízom abban, hogy mások is követnek és az új bolt

megnyitásáig közösen találunk megoldást. Természetesen tisztában vagyok vele, hogy egy boltban nem csak ezek az élelmiszerek kaphatóak, ezért múlt héten tárgyaltam a budakalászi METRO áruház igazgatójával, majd területi illetékesével. A jövőben az áruház hajlandó az előző napig

megrendelt termékeket a Pilisszentlászlói Önkormányzatnak házhoz szállítani, amennyiben fogadókészség van rá.

Rudolf János

Viktorín z Vyšehradu pod Senváclavom

Slovenská samospráva VIII. obvodu v Budapešti, Samospráva mesta Vyšehrad, Múzeum Mateja Korvína vo Vyšehrade a Slovenský inštitút v Budapešti usporiadali vo Vyšehrade (Visegrád) v sobotu 20. júla 2019 tradičnú pamiatkovú slávnosť Jozef Karol VIKTORÍN (1822-1874), ako spomienku na významnú osobnosť, kňaza obce Vyšehrad, vydavateľa, publicistu, organizátora slovenského kultúrneho života v Uhorsku v 19. storočí.

V ten deň uplynulo 145 rokov od smrti Jozefa Viktorína. Tento rodák zo Zavaru pri Trnave bol nielen katolícky kňaz, ale aj významný slovenský národovec (zakladal Maticu slovenskú a Spolok sv. Vojtecha). Posledných 11 rokov prežil vo Vyšehrade (Visegrád). V miestnom kostole dodnes nájdete v dlažbe pred oltárom mramorovú tabuľu s menami vyšehradských kňazov, ktorú dal osadiť v roku 1868. Za jeho účinkovania prebudovali starý kostol na školu. Na tejto škole odhalili v roku 2014 dvojjazyčnú slovensko-maďarskú tabuľu na jeho počesť. Veľkú zásluhu na jej osadení mali budapeštianski Slováci na čele s Kázmerom Kopolnaiom.

Stretávka vo Vyšehrade má základ vo Viktorínovej činnosti. Je tu aj pochovaný. Počas svojho „pobytu“ vo Vyšehrade upriamil pozornosť na pamiatky miestnej histórie, ktorými kráčali uhorské kráľovské dejiny. Zabudnutý a dodnes zabúdaný župný hrad, predtým slovanské hradisko, ktoré dalo meno aj dnešnému mestečku. Horný hrad postavený Belom IV, obnovované zvyšky Kráľovského paláca nielen videli, ale aj robili

dejiny. Tu sa uskutočnilo v roku 1335 slávne stretnutie troch kráľov, uhorského, českého a poľského. Dejiny kráčali Vyšehradom aj nedávno. Vo februári v roku 1991 práve tu založili najvyšší predstavitelia Česko-Slovenska, Poľska a Maďarska Vyšehradský triangel, predchodcu dnešnej V-štvoriky.

Náš Jozef Viktorín vytiahol slávnú históriu zo zabudnutia. Dal postaviť chodník z obce cez Kalváriu na Horný hrad. Považuje sa za prvý turistický chodník v Uhorsku. Krížom na počesť Kláry Zachovej

pod hradnou skalou uctil pamiatku historickej udalosti pred takmer siedmich storočí. Spracoval „projekt“ na záchranu historických pamiatok a vybavil „fondy“ v centrálnych úradoch. Považujú ho za zakladateľa cestovného ruchu v Uhorsku. Činnosť J. Viktorína na zviditeľní a dnešnom rozvoji Vyšehradu si v dnešnom Maďarsku ctia a vážia.

Prečo toto všetko píšem do Trubnika? Viktorína a Vyšehrad som spoznal práve zásluhou mojich návštev u Ruda Fraňa. Už v prvom knižnom sprievodcovi o Piliši, ktorý vydal Rudo Fraňo v roku 2009 píšeme o činnosti Viktorína vo Vyšehrade. V roku 2012 sme sa obaja zúčastnili maďarsko-slovenskej konferencie venovanej práve Jozefovi Viktorínovi. A nezabúdame si ho pripomenúť ani na spomínaných každoročných júlových pamiatkových slávnostiach.

Jozef Schwarz, Pilišan voľbou

Viktorín a Pilisszentlászló alatti Visegrádról

A Budapest VIII. kerületi Szlovák önkormányzat, Visegrád város önkormányzata, a visegrádi Mátyás Király Múzeum és a budapesti Szlovák Intézet Visegrádon, 2019. július 20-án szombaton rendezte meg Jozef Karol Viktorín (1822-1874) emlékünnepeit, aki Visegrád község katolikus papjaként, kiadóként, újságíróként, szervezőként kiemelkedő részese volt személyisége volt magyarországi szlovákok XIX. századi kulturális életének.

Ezen a napon van Jozef Viktorín halálának 145. évfordulója. Zavaron született, Nagyszombat mellett. Nem csak katolikus papként tevékenykedett, de jeles szlovák hazafi is volt, aki Szlovák Anyácska (Matica Slovenská) kulturális szervezet és a Szent Adalbert Közösséget alapította. Életének utolsó tizenegy esztendejét Visegrádon töltötte. Az itteni templomban a mai napig fellelhető az oltár előtti padozatban az ő kezdeményezésére 1868-ban elhelyezett márványtábla, melyen, a Visegrádon tevékenykedő papok neve van feltüntetve. Az ő lelkipásztori tevékenysége alatt építették át a régi templomot iskolának. Ebben az intézményben 2014-ben kétnyelvű, magyar-szlovák táblát lepleztek le Viktorín tiszteletére. Az emléktábla elhelyezésében nagy szerepet játszottak a Budapesten élő szlovákok, élükön Kápolnai Kázmérral.

A visegrádi találkozás Viktorín tevékenységnek alapjaiban rejlik, aki itt talált végső nyughelyre. Visegrádon töltött életútja alatt irányította rá a figyelmet a helyi történelmi emlékekre, melyek egyben a Magyar Királyság részesei is voltak. Az elfeledett és napjainkig kevésbé ismert ispánsági vár, korábban szláv erődítmény, mely a mai városka névadója is egyben. A IV. Béla által építtetett Fellegvár, a Királyi palota rendbetett

romjai nem csak részesei, de a történelem formálói is voltak egyúttal. 1335-ben itt valósult meg, ünnepélyes keretek között a három király, a magyar, a cseh és a lengyel uralkodók találkozója. A történelem szele nemrégiben ismét megérintte

Visegrádot, hiszen 1991-ben Cseh-Szlovákia, Lengyelország és Magyarország legfelső vezetői itt alapították meg a Visegrádi hármak szövetséget, a mai Visegrádi négyek elődjét.

A mi Jozef Viktorínunknak köszönhetően a dicső történelmi múlt kiemelkedett a feledés homályából. Ösvényt építtetett a faluból a Kálvárián keresztül a Fellegvárba. Zách Klára tiszteletére, a várszikla alatt keresztet állíttatva tisztelgett a hét évszázaddal korábban megtörtént történelmi

esemény emlékének. A történelmi emlékek megmentését szorgalmazta és ehhez anyagi erőforrásokat szerzett az állami szervektől. A magyarországi idegenforgalom megalapítójaként is tisztelik. J. Viktorín tevékenysége s a mai Visegrád fejlődésében érzékelhető és napjainkban is tisztelik és nagyrabecsülik emlékét Magyarországon.

Miért írom mindezt a Kürtösbe? Viktorín személyét és Visegrádot éppen Franyó Rudolfnál tett látogatásaim alkalmával ismertem meg. A Pilis hegységet bemutató utikönyvben, melyet Franyó Rudolf 2009-ben adott ki, megemlítjük Viktorín visegrádi munkásságát. 2012-ben mindketten résztvettünk a Jozef Viktorín személyének tiszteletére rendezett magyar-szlovák konferencián. Nem feledkezünk meg személyét emlékezetünkbe idézni a fentebb említett, minden év júliusában szervezett ünnepségen sem.

Fordította: Papanek László

Trieszt

Több mint száz évvel ezelőtt fél millió, vagyis ötszázezer olasz áldozta életét a pártízezres Triesztért. Másik félmillió olasz „csak” megsebesült vagy fogságbaesett. Köztük volt az amerikai Nóbél – díjas író Erhst Hemingway is. Aki nagyon súlyos súlyos gerincferdülést is szenvedett az olasz fronton egy osztrák akna aknaszilánktól. Az osztrák-Magyar Monarchia veszteségei kisebbek voltak, mert bár később értünk Trieszt fölé, de nem az átjárható Isonzót, hanem a 2244 méter magasKek hegyet akartuk megvédeni. A Monarchia ifjúsága ezért a vvárosért kellett feláldozza az életét. Csak a szentendreiek közül több százan, mert Trieszt előtte Osztrák város volt, de a mögötte lévő istriai Fiume a magyaroké volt. Pilisszentlászlóról is sok ifjú életet követelt, ennek a két városnak az ideiglenes birtoklása.

Jellemző a mai Magyarország nemzetközi tekintélyére, és a fantasztikusan jó magyar-olasz kapcsolatokra, hogy ilyen katasztrófáiselőzmények után, ennyi nemzeti tragédia elenére kaphattunk a mai Triesztben egy háromszáz mter széles tengerpartot, ami több mint egy kilométer méyen terül el a szárazföld irányában. A terület harminkét hektáros közvetlen tengerpart. Tízmilliárd FT- ért, 60 évre kaptuk bérbe. Nemzetközi kereskedelmi kikötő építés céljából.

Mindkét ország jól járt. Az olaszok pénzt kaptak, de nekünk sokszorosan fog majd megtérülni, hogy újra lesz tengeri kikötőnk. Újra „tengeri” ország lettünk. Forca Itália – Hajrá Magyarország – hajrá magyarok.

Tisztelettel, Losonci Miklós

Rudolf Franyó

čestný člen Spolku slovenských spisovateľov

Spolok slovenských spisovateľov (SSS) si pravidelne pripomína životné jubileá svojich členov. Časopis spolku „Literárny týždenník“ v dvojčísle 23 – 24, ktoré vyšlo 19. júna 2019 priniesol v rubrike: Zo života SSS prehľad jubilujúcich spisovateľov – členov SSS v mesiaci júl 2019. Medzi nimi je aj Rudolf Franyó, čestný člen Spolku slovenských spisovateľov, ktorý na začiatku mesiaca oslávil okružle životné výročie. Srdečne mu zablahoželali!

Najstarší slovenský časopis „Slovenské pohľady“, ktorý začal vychádzať roku 1848 a po obnovení v roku 1861 nepretržite vychádza až dodnes, uverejnil vo svojom letnom dvojčísle 7 – 8/2019 v rubrike - Pripomínáme si – stručné portréty jubilantov. Na strane 312 až 313 je krátky životopis Ruda Fraňa v spoločnosti dvadsiatich vynikajúcich osobností slovenskej kultúry. Matica slovenská ako vydavateľ tohto časopisu si veľmi váži prácu Ruda Fraňa.

Ku gratuláciám sa pridávam aj ja. Rudo Fraňo vykonal neuveriteľné množstvo práce pri zachovaní pilíšskej pamäte, ktorá je výsostne aj slovenská. Stručná štatistika jeho autorskej,

prekladateľskej a vydavateľskej práce vyzerá nasledovne. Vydal viac ako 45 kníh a niekoľko kalendárov. V maďarčine počet pôvodných prác prekročil 25. K tomu treba pripočítať 9 prekladov zo slovenčiny do maďarčiny. V slovenskom jazyku vyšlo už deväť kníh. Až na jednu všetky vydáva vo vlastnej réžii.

Rudo náš, prajem ti do ďalších rokov veľa zdravia a veľa kníh!

Jozef Schwarz, Pilišan voľbou

Franyó Rudolf

a Szlovák Írók Szövetségének tiszteletbeli tagja

A Szlovák Írók Szövetsége (SSS) rendszeresen megemlékezik tagjainak évfordulójáról. Az Irodalmi Hetilap (Literárny týždenník) a 23-24., 2019. július 19-én megjelent kettős számában külön hasámban közölte le: Az SSS életéből, a 2019. júliusában jubileumukat ünneplő írószövetségi írókról – tagokról az áttekintést. Köztük van Franyó Rudolf is, a Szlovák Írók Szövetségének tiszteletbeli tagja, aki a hónap elején ünnepelte kerek évfordulóját. Szeretettel gratuláltak neki!

A legrégebbi szlovák folyóirat, mely a Szlovák Pillantás (Slovenské pohľady) nevet viseli, 1848-ban jelent meg elsőként és az 1861-es megújítását követően napjainkig folyamatosan napvilágot lát, A nyári, 7-8/2019. kettős számában szereplő – Emlékezünk – nevet viselő rovatában megjelentette az évfordulójukat ünneplők arcképét. A 312 és 313. oldalon Franyó Rudolf rövid életrajza, a szlovák kultúra húsz kiemelkedő személyiségének társaságában.

A Szlovák Anyácska (Matica Slovenská) nevet viselő kulturális szervezet igen nagyra tartja Franyó Rudolf tevékenységét.

A jókívánságokhoz magam is csatlakozom. Franyó Rudolf hihetetlen mennyiségű munkát végzett a pilisi emlékezet fenntartása érdekében, amelyet igen nagymértékben szlovákok testesítenek meg. Szerzői, műfordítói, és kiadó munkásságának rövid statisztikája a következő képet mutatja. Több, mint 45 könyvet és mellette néhány naptárat is kiadott. A magyar nyelven megjelent műveinek száma meghaladja a huszonötöt. Szlovák nyelven kilenc könyve látott napvilágot. Főszerkesztője, és saját költségén kiadója a KÜRTÖS–TRUBNÍK havilapnak. Irodalmi műveit is egytől egyig saját költségére adja ki.

Rudink, az elkövetkezendő esztendőkre jó egészséget és sok könyvet kívánok Neked!

A Pilisben élőknek választott Jozef Schwarz.

Fordította: Papanek László

2019 Rákóczi emlékév

A Magyar Kormány a 2019 esztendőt "Rákóczi emlékévévé" nyilvánította. Néhány gondolattal én is emlékezni kívánok II. Rákóczi Ferencre, a szabadságnak vezérlő fejedelmére, akit az egykori Monarchia népei, magyarok, szlovákok, ruszinok, horvátok, románok egyaránt tisztelnek. Rákóczi a mai Szlovákia területén, borsi kastélyban született. I. Rákóczi Ferenc és Zrínyi Ilona gyermeke 1676. március 27-én született, gyerekként élte át Munkács 1686-88 közötti hősiességét. Ifjkorát külföldön töltötte. Hazatérte után a hegyaljai kuruc felkelés vezetői 1697-ben vezérüknek akarták, de ekkor még visszautasította a felkelést. Rákóczit az 1695 évi Karlócai Béke következményei fordították szembe a Habsburg hatalommal, és tették egy titkos szervezkedés résztvevőjévé, majd 1703-ban a fegyveres felkelés vezetőjévé. A hadakozás első időszakában a szervezetlen erőket hadsereggé szervezte. Rákóczi

1787 májusában a Borsod megyei Ónód városába országgyűlést hívott össze. Megjelent ott az iparosból lett tábornok Battyán János, a szűcslegényből lett brigadéros, Esze Tamás is. A kurucok országgyűlése történelmi jelentőségű volt. Ismertették a király kegyetlen tetteit, a nemzet leverésének szándékát. Rákóczi minden részletekre kiterjedő katonai szabályzatot alkotott, a hadsereg létszámáról, a katonai reguláról. A haderő szervezetéről, ruházatáról, a gazdálkodásról, a hadviselésről és más fontos kérdésekről. Az 1703-1711 között zajló, habsburg ellenes szabadságharc jelmondata volt: „Istennel a hazáért és a szabadságért”. Rákóczi végül békekötésre kényszerült. A császár szájíze szerint megkötött béke, amit a „Szatmári Béke” – nek nevezünk zárta le, a Szabadságharcot, melynek résztvevője volt a fejedelem lovásza, a szlovák származású Jánosik is, aki szintén harcolt Rákóczi

zászlaja alatt mindenkinek megbocsátott, aki visszatért a császár uralma alá és behódolt neki. Ezért Rákóczi fejedelem 35 évesen, sok társával együtt elhagyta az országot. Ők életükben soha nem térhettek vissza szülőföldjükre. A szabadságharc vezérlő fejedelmét és hűséges követőit a császár felforgatóknak nevezte, elkoboztatta birtokaikat és más javaikat Rákóczi száműzetésben élt haláláig. Hamvainak hazahozatala 1906-ban történt meg. A kassai dómban helyezték őket nyugalomra, államfőnek kijáró körülmények között. A borsi kastélyban született fejedelem szülőhelyét a Magyar és szlovák állam összefogásával az 1930-as évek végén műemléknek helyreállították. Majd 1945-ben szovjet katonák tönkretették a korabeli Búzaparkkal együtt. A Szent Korona Szövetség vitte Kiss Imre elnök kezdeményezésére - a kitelepülésünknek is nagy barátja volt haláláig. Rákóczi születési helyét, és a hozzá csatlakozó termet felújította, és 1999-ben emléktáblát

helyezett el a szent helyen. Amikor a magyar szándéokra szlovákok tudomást szereztek, vállalták az ablakok kő kereteinek elkészítését, hisz a Rákóczi szabadságharcokban a szlovákok is együtt harcoltak a magyarokkal Több, a Dunakanyarban és Szentendrén élő hazafi őszinte és hazafias lelkesedésből, minden ellenszolgáltatás nélkül végezte el a két terem felújítását. A Honvédelmi minisztérium állandó Rákóczi kiállítást rendezett be a kastély helyreállított részében. Pilisszentlászlón élő emberként büszke vagyok rá, hogy a magyarok és szlovákok összefogtak II. Rákóczi Ferenc emlékének megőrzéséért, amely eredményes volt. Példát mutató erő, amelynek erkölcsi értéke maghatározhatatlan! Újabb bizonyíték arra, hogy Európa keleti részén is lehet egymást megbecsülve élni.

*Tisztelettel, Koncz János
nyugalmazott ezredes*

Miként fogták el a Pozsonyligetfalubeliek Napóleont

Igor Janota (1921-2008)

Európa a háborúk viharában vergődött. Napóleon hatalmas, jól felfegyverzett és ragyogóan szervezett seregei rettegésben tartották a még meg nem szállt területeket és városokat.

Az 1809. esztendőben a franciák az általuk megszállt Bécsben számottevő mennyiségű katonai erőt vontak össze, újabb hódításokra készülve. Mindezek következtében Pozsonyt komoly veszély fenyegette. A francia sereg már négy évvel ezelőtt a Dunán keresztül lövette a valamikori koronázó várost, amely most is a hódítók útjában állt.

Felhangzottak a trombiták és a császár ármádiája megindult, a Duna jobb partján keletnek. A kémek szörnyű hírral tértek vissza: az ellenség közelít a városhoz!

Pozsonyban meghúzták a harangokat, az itteniek közül sokan vidéki rokonaiknál kerestek menedéket, a helyőrség pedig lebontotta a pontonhidat, miután a Pozsonyligetfaluban állomásozó csapatok átvonultak rajta. A városkában csak néhány magatehetetlen idős ember, gyermek

és veterán katona maradt. Ez utóbbiak azt mondogatták, hogy valamit tenni kellene. Erről beszélgettek a helybeli kocsmában is a boroskupák sűrű emelgetése közepette.

-Hosszas disputa után megállapították, hogy ilyen erős ellenséggel szemben csak a cselvetés segíthet. Mátyás, a halász már ki is ötölt valamit.

-Mikor Napóleon seregei betörnek, először kémeik jelennek meg. Őket követik a parancsnokok, akik szemügyre veszik a területet. Emígyen történt 1805-ben is, mindnyájan jól emlékezhetünk erre. Ezeknél, a fáknál megálltak, és innen fürkészték Pozsonyt. Most is így cselekednek. A következőt ötöltem ki. Csapdát állítunk, melybe Napóleon bizonyosan beleesik. Ezekről, a helyekről látni a legjobban a várost, nos tehát itt, a fák közé hálót feszítünk ki, úgy, hogy alulról észrevehetetlen legyen. Jól bevágjuk az ágakat, és mikor a császár megérkezik, megrántjuk a köteleket, erre az ágak letörnek, és a háló a mit sem sejtő franciák nyakába hullik. Mindjárt bent is lesz a csuka a hálóban.

Gyorsan megkötözzük amazt, és ide a kocsmába kísérjük. Aláíratjuk vele az örök időkre érvényes békeszerződést. Ne felejtsetek el, a Talleyrand és Liechtenstein által jegyzett egyezmény csak egy darabka papír. A franciáktól busás váltságdíjat kapunk, királyunktól pedig jóféle aranyat és mellé nemesi címer lehet jutalmunk. A várostól e mellé néhány hordó jóféle borocskát remélhetünk. Mit mondotok mindehhez?

A terv mindegyikük tetszését elnyerte. Meglelték azt a helyet, ahol Napóleon és generálisai bizonyosan megállnak majd terepszemlét tartani. Hőseink elkészítették a csapdát, majd visszamentek az ivóba. Mikor a kellő mennyiségű borocskát már megitták, elbújtak a kiszemelt fák melletti bozótosban, a kötelet a kezükben szorongatva.

Hamarosan megjelentek a franciák. Bizonyosan az előőrs, gondolták derék barátaink. Amazok úgy is néztek ki, fekete köpenyükből, magas, háromszögletű kalpagjukban. A legalacsonyabb közülük, amolyan kis tömzsi, megállt a közeli sziklánál, elővette távcsövét és körbetekintett, majd rövidesen távozott.

-Ilyen kémeket már régen is láttunk, most jön Napóleon és a generálisok, - mondta a többieknek Mátyás. – Odanézzetek, már érkeznek a többiek. Négyen vannak. Könnyű zsákmánynak ígérkeznek. Rejtőztek el!

-Miről ismerjük meg a császárt? – tette fel a kérdést az egyik veterán hadfi.

-Az aranyról, te ostoba. Hiszen ő efféle anyagból készített ruhát hord.

Ahogy a fényesen kiöltözött tisztek a parthoz értek, a háló rájuk hullott. Barátaink megkötözték őket, és a kocsmába hurcolták a franciákat.

-Uraim, - szólította meg a foglyokat Mátyás, - melyikük önök közül Napóleon?

Amazok csak hallgattak.

-Ide nézzenek, - folytatta Mátyás németül, hiszen tudta, hogy ezt a nyelvet előbb megértik. Melyikük a császár? Semmitől se tartsanak. Mi békeszerető emberek vagyunk, - ismételte meg a biztonság kedvéért szlovákul is, - senkit sem áll szándékunkban bántani. Csak annyit óhajtunk, a császár őurasága velünk együtt írja alá a mindörökre szóló békeszerződést.

A foglyok egymásra néztek, végre megértették, hogy semmi sem fenyegeti őket és aztán a legidősebbik németül megszólalt:

Davout marsall tisztje vagyok Kedves uraim, a császár fél órával ezelőtt járt itt. Azóta már bizonyosan sátrában tartózkodik.

Itt volt és mi nem ismertük fel! Miként néz ki?

-Ismeri őt egész Európa, - horkant fel a tiszt.

-Az a sötét köpönyeget és háromszínű szalaggal díszített kalapos alak lehetett. Térd fölé érő csizmát viselt, mintha csak halászni indult volna. Az a kis, kövér emberke?

-Császáruk férfias alkat, - felelte keményen a marsall tisztje. - De úgy néz ki, ahogy leírta. Semmi kétség, bizonyosan ő volt.

-Ha ezt állítják, mi készséggel hiszünk önnek. Egyiküket elengedjük, - mondta elgondolkozva Mátyás.

-Keresse meg Napóleont és közölje vele üzenetünket: Ha békén hagyja asszonyainkat és gyermekeinket, önöket mind elengedjük. Ezt közölje a császárral! De ha bárkinek is akár csak egy hajszála meggörbül, a túsok meghalnak.

A tiszt, akinek köteleit közben eloldották, ígéretet tett arra, hogy a lehető leghívebben átadja az üzenetet, majd távozott. A másik három foglyot embereink a pincébe kísérték.

Az igazság az, hogy a franciák napokon keresztül lövették Pozsonyt, de Ligetfalut békén hagyták.

1809. július 11-én Liechtenstein herceg békét kért Napóleontól. A császár az ajánlatot elfogadta. Az egyezmény feltételei alapján a franciák néhány napot eltöltöttek a városban. E közben, a ligetfalusiak szabadon engedték túszaikat. A mai napig is sajnálják, hogy a császárt nem sikerült kézre keríteniük. Ehhez milyen kevés hiányzott! Ha tervük sikerül, a háború már Pozsonyligetfaluban befejeződött volna.

Mikor az ellenséges sereg már elvonult, hőseink a kocsmában arról beszélgettek, hogy tettükkel így is sikert értek el, melyről nem szabad elfeledkezni. A sziklára, melyen egykor Napóleon állt és a várost szemlélte, a cimborák N betűt véstek. Mindez a mai napig is megszemlélhető, ha a kedves olvasó arrafelé tesz kirándulást.

Fordította: Papanek László

Polgárőrségi Hírek

Visegrádi Palotajátékok biztosítása

Visegrád Települési Polgárőr Egyesület Illés Miklós Attila elnökének felkérésére a Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület aktív tagjai 2019. július 12-13-14-én a visegrádi Nemzetközi Palotajátékok biztosításában vettek részt.

A Visegrádi Nemzetközi Palotajátékok 1985. óta állít emléket a középkor egyik legjelesebb eseményének, az 1335-ös Visegrádi Kongresszusnak. A közép-európai térség három meghatározó uralkodója, János cseh, Kázmér lengyel és I. Károly magyar király, valamint a német lovagrend találkozásán született megállapodások a mai napig éreztetik hatásukat.

Nem véletlen, hogy 1991-ben a visegrádi királyi palota falai között írták alá a Visegrádi

Egyezményt, mely jelenleg V4 elnevezéssel segíti a közép-európai országok együttműködését. A Visegrádi Nemzetközi Palotajátékok Magyarország legrégebbi történelmi fesztiválja, mely a Kárpát-medencei térségen kívül Európa tíz országából fogad kiváló hagyományőrző csoportokat.

Velük együtt közel ezer kosztümös szereplő érkezik minden év július második hétvégéjén Visegrádra, hogy méltóképpen idézhessék fel az egykori királyi székváros legfényesebb történelmi eseményét. Három napon keresztül várják látogatóit programjaikra, amelyek öt helyszínen – a Lovagi torna pályán, a Királyi palotában, a Királyi borudvarban, a Parkszínpadon és a Salamon-toronyban reggeltől a késő esti órákig zajlanak.

A szolgálatok megkezdése előtt mindhárom nap a Visegrádi Rendőrőrsön Herdics Antal r. alezredes őrsparancsnok eligazítást tartott a biztosításban részt vevő polgárőrök részére.

Pest Megyei Polgárőr Szövetség, dr. Bilisics Péter elnök motoros polgárőröket küldött mindhárom nap.

A három napos szolgálat befejeztével Illés Miklós Attila elnök megköszönte polgárőrségünknek, hogy erősítettük Visegrád közrend közbiztonságát.

Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület

DINPI közös szolgálat

Rendszeresen látunk el közös szolgálatot a Duna-Ipoly Nemzeti Park munkatársával Fehér Balázs örkerület-vezetővel. 2019. július 04-én közös szolgálatunk során a községben parlagfűvel kapcsolatos megelőző tevékenységet folytattuk. Ellenőriztük a Pilisszentlászlói kispaphegy és környékét, erdei

utakat, ahol kirándulók kértek útbaigazítást.

A hegytető megállónál tűzvédelemmel kapcsolatos megelőzési feladatot is elláttunk.

Pilisszentlászló, 2019. július 05.

Pilisszentlászlói Polgárőr-és Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Ifjú Polgárőr

Pilisszentlászlói polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület egy fő ifjú polgárőrrel erősödött. Rudolf János Domonkos ifjú polgárőr már korábban is segítette a helyi polgárőrség munkáját, 2019-07-21-én az egyesületünk elnöke adta át ifjú polgárőr igazolványt részére. Önkéntes munkájához erőt, egészséget kívánva.

Pilisszentlászló, 2019-07-21

Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Azonnali reagálás Bűnmegelőzési felhívás

2019. augusztus 2-án polgárőrségünk felé lakossági bejelentés érkezett házaló személyekről, akik bejárati kaput is nyitogattak. Egy gépkocsival két férfi személy paplant árult. Polgárőrségünk két rendőr tagja azonnal polgárőr szolgálatba állt és a községben járőrözést végeztek. A járőrözés során már nem találkoztak a házaló személyekkel elmentek községünkéből. Szerencsére itt intézkedésre nem került sor.

tárgyakra tesznek ajánlatot, ezzel úgymond a sértettet elcsalva a – természetesen – nyitva hagyott bejárati ajtótól, és míg az alkudozás általában a kertben folyik, addig a tettestárs az üresen hagyott lakásból az értékekkel távozik. Amennyiben gyanús körülményt

A polgárőrség felhívása a lakosság felé:

A házalók, elkövetők általában a náluk lévő árut próbálják meg eladni és így bejutva a lakásba a figyelmet elterelve tulajdonítják el az értékeket. A másik eset, mikor szintén a náluk lévő terméket próbálják meg jó pénzért eladni, sokszor televízióból is ismert személyekre való hivatkozással és így jutnak értékekhez, ezzel károsítják meg a sértettet. A felvásárlók esetében általában az udvaron vagy a ház körül elhelyezett

észlelnek, azonnal értesítsék a rendőrséget, vagy a polgárőrséget. Javasoljuk, hogy a közvetlen szomszédok fogjanak össze a fokozott biztonság elérése érdekében, és az egymásra való nagyobb odafigyeléssel javítsák közvetlen környezetünk biztonságát.

A lakosságtól időben érkező, bűncselekmény elkövetésére utaló jelzések nagymértékben segítik a rendőröket az elkövetők elfogásában. A rendőrségnek minden esetben jelentsék, ha bűncselekmény történt.

Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Pest Megyei Rendészeti kiképzők Szövetség Elnökével megbeszélés

Mihics József egyesületi elnök közös bejárással egybekötött megbeszélést folytatott Dani Attila Pest Megyei Rendészeti Kiképzők Szövetség elnökével. A megbeszélés rendszertel illetve egyéb oktatás kiképzéssel kapcsolatos témakörben. Önkormányzattal kapcsolatos rendészeti feladatok is szóba kerültek.

A megbeszélés jó hangulatban eredményesen zárult. A továbbiakban a két szervezet fogja tartani a kapcsolatot.

*Pilisszentlászlói Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület*

Országos Kriminálisztikai és Detektív Egyesület Elnökével baráti találkozó

Baráti találkozót tartott az Országos Kriminálisztikai és Detektív Egyesület és a Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület Pilisszentlászlón.

A találkozó a két szervezet vezetőjének régi munkakapcsolata révén jött létre.

Az OKDE részéről Sallay Károly, az egyesület elnöke és Dani Attila, a vendéglátó PPÖTE részéről Mihics József egyesületi elnök vett részt.

A megbeszélés során szóba került a bűnmegelőzés fontossága, a társadalmi szerepvállalás jelentősége és mindkét fél szorgalmazta a két szervezet közti további együttműködést.

*Pilisszentlászlói Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület*

Dinnyeszezon

Boldog Kádár-rendszer, amikor még így hívtuk a nyár végét, ősz elejét. Azóta parlagfűszezon lett a neve. A vonaton, távolsági buszon, munkahelyen, bevásárló központban, személyautókban és légkondicionált lakásokban folyamatosan pollenmentes levegőt kell belélegeznünk, a légkondicionálóban lévő szűrők miatt, Azóta

mindenki allergiás. Minden fára és lágyszárúra. A növényeket kiírtani nem lehet, ezért a pollenszűrőket kellene törvényileg betiltani. Ahelyett, hogy az erdő minden fáját és a mező minden haszonnövényét allergénnek bélyegezzük. Könnyű sokmilliós bírságokkal fenyegetni a gazdálkodókat, de a gyomok fölösleges irtása,

például kaszálókon, óriási környezetszennyezéssel jár. Az „allergén gyomok” az élőlényeknek táplálékot jelentenek. A vadaknak is és a háziállatoknak is, de a gyomirtók minden gerinces állatot el tudnak pusztítani: - Őzet, nyulat, fácánt, stb. A kaszálógépek kipufogó gőze nem allergén, hanem rákkeltő.

A takarmánynak használható gyomokat: parlagfű, fekete üröm, stb. háziállatokkal kellene feleltetni, nem az egész határt teleszórtni gyomirtóval, telefüstölni a gépi kaszálás miatt. Ne féljünk a növényektől.

Losonci Miklós

„A boldogság kék madara”

Vajon melyik lehet az. Sok nevében szerepel a kék szó. A kékcőrű réce olyan ritka, hogy nyugdíjas koromig egy ilyen láttam a szigetszentmiklósi Duna-parton. Akékvércsének csak a hím egyedei sötétkékek, a nőstények sárga színűek. A kék galamb valójában szürkés kékszínűek. A kék galamb valójában szürkés-kék színű. A kékbegy honos hazánkban, de én még nem láttam. A kékcinke viszont a második leggyakoribb cinkefajunk. (A széncinke után.) A szajkó kék szárnyfoltját sokan ismerik. „boldogság kék madarát” A trópusi származásúak között kel keressük. Ezek a következők: a sárga rigó ami gyönyörű színű és hangú, de arany és fekete foltos. A búbosbanka mintegy tizenöt tollból álló bóbitája a fején egyedül álló a honi faunában, de szintén okkersárga színű. Az öklömnyi európai jégmadár is

trópusi eredetű. „Repülő ékszernek” is nevezik vízpartok mentén halászik apró halacszkákra még télen is. Színe: kék hát, zöld szárnyak és narancssárga has. Trópusi rokonai fekete-fehér színűek. Az afrikai gyurgyalagok piros színűek, az európaiak viszont kék, zöld, sárga, vörös foltosak. „A boldogság igazi kék madara” a szalakóta. Másnéven kék varjú. Csak a háta vörös, a madár többi része igazi világos égszínkék. Nyárfaodvakban költ, amit magga készít. Akárcsak a nyárfaodvakban fészkelő búbosbanka. Ültében és röptében is világoskék színű. Szöcskével táplálkozik. Ezüstszár telepítéssel vagy mesterséges oduval szaporítható. Megpillantása igazi boldogság.

Losonci Miklós

Keresztneveink Jeles napok védőszentek

KRISZTINA szűz, vértanú. Meghalt 300 körül. Ünnepe: augusztus 5. A hagyomány szerint a keresztények hősies hitvallása olyan mély benyomást gyakorolt a 10 éves Krisztinára, hogy pogány szüleinek bálványzobrait összetörte. Ez a hősies hitvallás szerezte meg részére a vértanuság pálmáját. Krisztina a latinban: krisztust hívó.

LŐRINC VÉRTANÚ. Meghalt 258. ünnepe: augusztus 10. II. Sixtus pápa tanítványa, később diakónusa volt. Mikor a pápát halálra ítélték, Lőrinc sejtette, hogy az egyházfőt ő is követni fogja, ezért az egyház kincseit a szegények között szétosztotta; s midőn Róma prefektusa a kincseket kérte tőle, Lőrinc a szegényekre mutatott: „Íme az

egyház kincsei”. Erre vasrostélyon elevenen megsütötték. Neve a mise kánonjában is megvan. Tetemei a római Lorenzo bazilikában vannak. Szent Lőrinc a földművesek, szakácsok, vendéglősök, börtönőrök, mosónők védőszentje. Lőrinc-Laurencius a latinban: borostyánkoszorús, babérmeggyeskoszorús.

ZSUZSANNA szűz, vértanú. Meghalt 295. Ünnepe: augusztus 11. A legenda szerint Caius pápa unokahúga és Dioklécian császár rokona volt. A császár a jámbor és szellemes Zsuzsannát leendő utódjának, Maximiliánnak szánta feleségül. Claudia udvarhölgyét és Maxim nevű apródját bízta meg Zsuzsanna megnyerésére. Ő azonban

olyan éles elmével magyarázta előttük a kereszténység hitelveit, hogy mindketten megkeresztelkedtek. Ennek hallatára Dioclecián a két küldöttet lefejeztette. Zsuzsannát pedig aljas módon szüzi tisztaságától akarta megfosztani, de Zsuzsannának hősi elszántságát megindítani nem tudta, ezért fejét vétette. Zsuzsanna, Jézus szeplőtlen jegyese, viruló fehér liliummal vonult az égbe. Zsuzsanna = Zsuzsa = Zsuzska a zsidóban: ártatlan, fehér.

ILONA özvegy, császárnő. Meghalt 326 körül. augusztus 18. Konstantius császár törvényes felesége. E házasságból született Nagy Konstantin, aki háromszázéves üldözés után visszaadta az egyház békéjét. Szt. Ilona később megtalálta Megváltónk keresztjét és a Szentföldön több templomot építtetett. Erekljéjét Rómában őrzik.

Ilona = Ilus = Ilka = Ila = Heléna a görögben: fénylő, világító fáklya.

LAJOS király, hitvalló. Meghalt 1270. Ünnepe augusztus 25. A francia Lajosnak hasonnevű fia, a középkor hőse. 11 éves volt, amikor apja elhunyt. IX. Lajos néven trónra lépett. Anyja Szent Blanka gyakran hangoztatta, hogy fiát inkább holtan szeretné kívánná látni, mint egyetlen halálos bűnben. IX. Lajos király üdvös intézkedése: a párbaj eltiltása, a tulajdon biztosítása, az ipar és kereskedelem fejlesztése, a Sorbonne egyetem alapítása. Szentgyónás és áldozás. Szent Lajos az ácsok, kőfaragók, gombkötők, kereskedők, ipari munkások, gyárosok védőszentje. Lajos = Ludovicus = Ludwig, a gótban Chlodwig: híres küzdő.

Mars

„Nem kifelé”. Hanem el a Marsra. Az emberiség legnagyobb teljesítménye a hatszori holdraszállás volt, mert mind a hatszor sikerült hazajönni is. Együttal ez volt az emberiség legértelmetlenebb vállalkozása is a piramisokkal és a kínai nagyfallal, stb holtversenyben. Félmillió ember dolgozott tíz éven keresztül a hat holdraszállásért. Az eredmény „pár reklámszatyor kő,” és rengeteg tapasztalat. A visszajövetelek azért voltak lehetségesek, mert a Hold tömör, így tömegvonzása is minimális.

A Marsé viszont nagyságrendileg azonos a Földével. Hazafelé is kilövőállvány kellene, iszonyat mennyiségű üzemanyaggal, amit a Föld vonzásköréből kijuttatni szinte lehetetlen lenne odafelé menet. Ráadásul az út emberi szervezetek számára szinte kibíratlanul sokáig tartana.

A visszajövetel reménye nélkül. Szintén pár zacskó kőért. Az egész emberiség összefogása kellene az egész történelem überellehetetlenül legnagyobb örűltségének a kivitelezéséhez. Mindezt az olajkorszak végén, amikor inkább a takarékoskodás lenne a lényeg az elfogyó faszilis energiahordozókkal. A holdraszállás egyébként a szovjetek sosem cflták. Mindenki más azóta is, mert annyira értelmetlen vállalkozás volt. Azért sikerülhetett, mert akkor még nem léteztek „fedélzet számítógépek”, amiktőla mai autók bármikor elindíthatatlanokká tudnak válni. Leblokkolhatnak. Javítás a gyárban, esetleg kizárólagosan szervízben. Odáig vontatás. Isten sem bittal ver.

Losonci Miklós

Gondolatok a pletykáról

A múltban többnyire az idősebb asszonyokról, ma már egyes férfiakról is elterjedt, hogy mennyire szeretnek pletykázni. Itt – ott felmerülő híreket kiszínezve, kibővítve, saját véleményüket tarkítva kész tényként továbbítani. Erre találtam egy találó észrevételt: „Ennél többet nem mondhatok. Már így is többet mondtam, mint amennyit hallottam.”

Ha megkérdeznénk a pletykást, hogy honnan szerzi

az értesülését, vagy az érintett jelenlétében is elmondaná é értesüléseit? Lehet, hogy a szokás hatalmától részegülten így vélekedne: „Én utálok tovább adni a pletykát, de mi az ördögöt kezdhetne még velük az ember?”

Úgy tartom így válok érdekes, új híreket szállító nélkülözhetetlen emberré.

A pletykás nem gondol arra, hogy milyen

könnyűnek érez egy meggondolatlan szót, aki mondja, viszont sértődést, szomorúságot, csalódottságot érez az, aki megtudja a róla szóló hamis híresztelést. Minden szóban foglalt gondolat olyan erő, amelynek hatása határtalan. Sokszor tapasztaljuk, hogy a másik emberről mondott rossz, nevetséges, bántó vélemény a pletykázásban rekedt – és most, hogy az érintett nincs jelen – felszínre törő feszültség, agresszivitás a kárörvendő leeresztő szelepe lépett működésbe. Gondoljuk végig, ha már elindult a pletyka, a

legszebb nevet is elhomályosítja, ha netán rajta ragad valakin, oda a jó hírnév, oda a legnagyobb tekintély. Hírbe hozni valakit könnyű, mert a rosszat hamarabb elhiszik az emberek, mint a jót. Ha a pletykával a hazugság, a rágalom, nevetségessé tevés acél, előbb –utóbb kiderül az igazság, és arra hoz szégyent, aki műveli terjeszti. Tanulság: rossz, hamis, igaztalan hírt ne közölj, de ne is hallgass meg. Zárj be előtte minden ajtót, legfeljebb a segítség ablakát tárd szélesre.

Dietz Ferenc

Humor

A tömött autóbuszon csinos fiatal nő furakszik az ajtó felé. Útközben útjába kerül egy fiatalember – Leszáll uram? – kérdi a nő. A fiatalember megfordul, alaposan végigméri a hölgyet és megkérdezi: - Leszálljak asszonyom?

Nyári szünetben pincéreskedő diák a vendég térdére ejti a sültet. A hidegvérű vendég rámutat a másik térdére: „Erre meg kérem a köretet.”

Az iskola előtt egy zebránál egy táblán olvashatjuk: „Autósok vigyázzatok, ne üssétek el a gyerekeket! Alatta kiegészítő szöveg, girbe-gurba betűkkel: „Várjatok meg, míg erre jönnek a tanárok!”

Képzeld tegnap vezetés közben leállított a rendőr és megbüntetett. És miért? Mert túlléptem a hatvanat! – Jé, hát már a korárért is büntetik az embert?

Utóbbi időben gyakoriak a tűzesetek. Ez a szobája uram, mondja a szállodás az újonnan érkezett vendégnek. – De miért van kötél az ablakban? Ha tűz üt ki, azon leereszkeszhet.

- És minek van a Szent Biblia az éjjeli szekrényen? Arra az esetre, ha a kötél már égne, mire felébred.

Válogatta: Dietz Ferenc

Hajdani házikedvenceim

Első lovam egy pej herélt volt. Középkorában került hozzám. Én teljesen kezdő voltam leszámítva a gyerekkoromat, amikor a szomszéd lovai mellett nőttem fel. Árpai okos volt és engedelmes. Később lett egy másik lovam e helyett, ami viszont pont a fordítottja volt. Erőszakos és alattomos. Rúgni nem rúgott meg senkit, csak jelezte toppanással, hogy rúgni fog. Aki legelés közben idegen létére megsimogatta azt garantáltan megharapta. Egy gyereket combon, egyet vállon. Ez is középkorú herélt volt. Alig vártam, hogy megszabaduljak tőle. Tanulságok: a kancák még a (későn) herélteknél is sokkal kezeesebbek. Egyetlen lóra sincs ráírva a jelleme. Az elsőt bárki tudott lovagolni, de a másodikon a fiamon kívül senki. Mert a fiamat még a komisz lovamnál is keményebb fából faragták. Egyből

rájött a ló, hogy vele nem lehet büntetlenül szórakozni. Amikor hátrafordult a ló, hogy beleharapjon a rajta ülő fiam térdébe, akkor fiam órba térdelte, aztán úgy behúzta mind a két kantárt, hogy többet már sosem tudott forgolódni. Az unatkozó hobbilovak a legsemmirevalóbbak. Régen az igások a megbízhatóság szobrai voltak.

A két kutyám közül viszont a második volt a tökéletes. Az első egy „fajtiszta” degenerált foxi volt. Univerzális vadászkutyának hittem, de egyik sem volt. Pomáizról hoztam Szentendrére. Az anyósülés alatt feküdt. Rögtön ki is vittem vadkacsa vadászatra, hogy lássa, hogy jó helyre került. Egykedvűen hasalt mellettem. Amikor rálöttem az első vadkacsára, akkor elszaladt. Hazamenve felhívtam a pomázi előző gazdáját, hogy a kutya elment. „Tudom – mondta – itt ül

mellette”. „Tudom – mondta – itt ül mellettem”. Haza ment Pomázra. Később minden vadat el tudott zavarni a puskám elöl, de egyet sem tudott volna megtalálni, pláne elé terelni.

Nem volt megkötte. Így a buszmegállóban felszállt egy buszra. Önállóan. Sajnos az egyik ismerősöm visszahozta. A sintérek kétszer is begyűjtötték, aztán jó pénzért visszaadták. Egyszer szalonnát sütöttünk nagy társasággal a kertben. A világ minden kutyája ott sündörgött volna körülöttünk. Ez meg észrevette, hogy nyitva maradt a szobaajtó, bement, bebújt a paplan alá és aludt. Szerencsére egyszer egy idegen személyautóba szállt be, aki örökre megszabadított tőle. Második kutyám pont az ellentéte volt. Soha többet nem kell másik. Nekem még egy ilyen úgysem lesz, mint Dodi, és

még az emlékéhez sem akarok hűtlen lenni. Ez is kan volt, fiatal de hibrid. Minden őse minden előnyét örökölte. A papírja szerint”játészóteri keverék” volt. Mindent kétszer kellett neki elmondani, de utána élete végéig úgy csinálta. Tizennégy éves kora előtt már alig hallott. Sőt szürke hályogos lett a szeme is. Amikor már nem akart sétálni jönni, tudtam, hogy nagyon beteg. Tavasz elején elpusztult. A kert sarkában lett eltemetve. Mindnyájan megsirattuk. A vadászatban Dodi sem tudott segíteni, mert közben elvesztettük a vadászterületünket, és eladtam a puskáimat is. „Változnak az idők, és bennük változunk mi is”. (Tempora mutantur, et nos mutamur in illos)

Tisztelettel, Losonci Miklós

Szlovák nyelvű gyerektábor

Pilisszentlászló Szlovák Nemzetiségi Önkormányzata Pályázat útján, pénzt kért és kapott, egyhetes szlovák nyelvű tábor lebonyolítására. A gyerektáborozás öt napig tartott különböző helyszíneken. Szlovák önkormányzatunk vezetése, valamint Nefelejcs énekkarunk is derekasán helytállt, nem csak a szervezésben, de annak tényleges lebonyolításában. Ebben a Szlovák ajkú nemzetiségi óvodánk is nagy segítségünkre volt. Minden napnak megvolt a programja: „babi” – krumplislepény sütés, kirándulás az Apátkúti-völgyben Visegrádra, a szentendrei Falumúzeum, arcfestés. Jómagam, a keddi napra tervezett események lebonyolításában vettem részt. Ekkor reggelre a szervezők által megrendelt időben érkezett a kis busz, amely a

nagy érdeklődésre való tekintettel megtelt. Az, hogy én már nem kaptam helyet, nem okozott gondot. Saját kocsimmal igyekeztem a busz előtt haladni, és a szervezőkkel előre megbeszélt helyekre navigálni a kisbuszt. Első megállónk Pilisszentkereszt volt, ahol a ciszterci illetve pálos kolostor romjaihoz mentünk. Itt röviden ismertettem a hajdani bencés, majd ciszterci és később pálos-rendi kolostor történetét. Többek között elmeséltem Gertrudis királyné tragédiáját, aki a közelben lett összeesküvés áldozata, akinek teste itt a kolostor falai közt lelt végső nyugalomra. Hozzáfüztem, hogy földi maradványait 1989-ben az ásátásoknál találták meg. A történelmi háttér ismertetését követően, rövid sétát tettünk a kolostort ivóvízzel ellátó forráshoz, ahol annak hűvös vizével szomjunkt oltottuk. Onnét rövid kitérővel csordogáltunk le buszunkhoz. Onnét Pilisszentkeresztben át Dobogókő felé haladva Kétbükkfa-nyeregnél letértünk Pilisszentlélekre, majd lerövidítve az utat, az erdei úton értünk a falu felett lévő hajdani kolostor maradványaihoz. A szépen restaurált kolostor falmaradványai közt, míg a gyerekek kirohangálták magukat, nekünk, az idősebbeknek alkalmunk volt visszamerengni a múltba. Vissza Pomáz felé, már legális úton, tehát Pilisszentlélek községen át, jutottunk ki a főútra. A megbeszélt ebédidőhöz még hátralévő félórát, a

főútról letérve, a Szurdok-patak völgyében töltöttük. Itt még mindig volt annyi erejük a gyermekeknek, hogy futkározással töltsék el az időt.

Köszönetem, és minden elismerésem, mindenkinek, aki munkájával és szervezésével részt vett ebben a nemes lélekre valló akcióban.

FR

Kápolna – köz

Igazán szakszerű munkával, elkezdődött a Kápolnaköz Községháza mögötti, illetve a Posta előtti utcarész helyreállítása. Amint a képből is kitűnik, nem csak egy köbméternyi beton bedolgozásáról van szó, ezzel a munkával. Ennél sokkal nagyobb

szaktudást és anyagértéket kívánó munkát kell elvégezni. Amely munkálatok mire az újság megjelenik még előrébb fognak haladni, vagy talán el is készülnek.

FR

Levelezés Emésztő problémák

Kis falu, szép fekvésű falu, turisztikailag tökéletes kiindulású falu, jó levegős falu, csendes falu, - ez Pilisszentlászló. Természetesen olyan átjáró embereknek, akik nem itt élnek.

Ez a cikk több ember véleményét tükrözi, embereket, akik itt is laknak. És igen, a nagyjá tősgyökeres.

Hol is kezdjem? Tudja-e az olvasó, hogy Pest megyében ez az egyetlen település, ahol nincs csatorna, holott van vezetékes víz? Tudja, hogy minden egyes faluvezető ígért, és hitegetett e miatt mindenkit, hogy hatalomra kerüljön évekig? Tudja, hogy mindez idővel mindegyiküknél elhalkult? Tudja, hogy mennyi egy szippantós autó ára? Egyáltalán érdekli?

Van egy pár család, aki elszállítja a saját termését, de nagyon nem ez a jellemző.

Már a betelepült új családok nagy része is tudja, hogy a szennyvizet egyszerű a patakba, árokba, esetleg lejtős telekre engedni. Sőt a helyi emberek is fényes nappal szivattyúzzák ki a végterméküket

az árokba, persze ha csak nincs kiütve az emésztőgödör. Ajánlok egy esős napot, estét kinn tölteni levegőzéssel, érdekes élmény lesz, mivel rengetegen akkor szabadulnak meg a gödör tartalmától. Igen, ezt mind Visegrád kapja, de főleg a környezetünk, itt ahol élünk.

2019-et írunk, ez nem a középkor.

Bármelyik polgármester, ha szívéből dolgozna, találna lehetőséget. Olyan nincs, hogy nincs. De nem ez a jellemző egyiknél sem.

Van olyan itt lakó, aki azon csodálkozik, hogy eddig nem tört ki még valamiféle járvány.

Természetesen kell az ifjúságnak sportpálya meg edzőgépek, park, meg a fene tudja mi, de azért ez az ügy mégis prioritást élvezne.

A polgármester sérelmezi, hogy kevesen jelennek meg a testületi üléseken, és nem tud minden problémáról, észrevételről.

Valamikor a közös meghallgatáson megjelent a falu többsége, mert a vezetőket érdekelte kinek mi problémája van, és a szerint cselekedtek. De idővel

rájöttek az emberek, ha szerencsétlen testületi tagoknak nincs lehetőségük változtatást elérni, és csak bábuként ülnek sajnos a helyükön, minek menjenek?

Kedves Attila, itt is írom (mert most te vagy a vezető), bár nem olvasod, de lehet, valaki elmeséli: sz@r ügy van.

Nem várok világmegváltást, hiszen októberben jön

egy újabb választás. Új (?) polgármester, új célokkal. A legfőbb jelölt úgyis újra csatornával hiteget majd, ez már olyan megszokott.

Szóval szavazzunk rá, hogy újra ne történjen semmi a falut érintő jelentős dolog évekig.

*III. Bátor Botond
Kereskedő tanonc, inas*

Különös jelenségek

Foglalkoztat a gondolat, hogy milyen hihetetlen, rendkívüli készségek rejlenek az emberben, amelyekről sokan nem is hallottak. Ezek olyan szellemi és testi, eddig kiaknázatlan, a mindennapi használatot jóval meghaladó teljesítő képességek, amelyeket nem vagy csak részben használunk ki. Mire gondolok? Már kisgyermek korban figyelmezteti a szülő csemetéjét: „ne menj közel a tűzhöz!” Ne játssz a gyufával, mert megéget! A figyelmeztetések, hírközlések vészjelzése pl. a lakástüzek, a tűz okozta balesetek hatására, felébred az emberben a félelem a tűztől.

Ugyanakkor hallja, olvassa, hogy több helyen ásnak egy 20 cm mély 12 m. hosszú, és 2 m. széles árkot, azt feltöltik izzó faszénnel, amely irtózatossá hőt áraszt. Ezen a tűzszörnyetegen többen is égési sérülésmentesen átgyalogolnak mezítláb. Azt mondták olyan érzésük volt, mint nyáron, a tengerparton, a napsütötte forró homokon gyalogolnának.

Vegyünk egy másik példát. Gondoljunk arra az édesanyára, aki életében nem igen emelt élelmiszerekkel megrakott bevásárló kosárnál sokkal nehezebbet. Mégis egy nekirugaszkodással felemelte egy személykocsi hátulját, ami alá beszorult a fia.

Egyes betegek az orvost meglátva, jelenlétét, nyugtató, magabiztos törődését megtapasztalva, már ettől is jobban lesznek. Érdekes esetről olvastam, amikor a betegek egy csoportja kísérletképpen gyógyszer helyett színes cukortablettát (placebót) kapott és állapotuk javult.

Előfordult olyansúlyos, már halálosnak tekintett rákos beteg, aki meggyógyult.

Sorolhatnák még több érdekes tulajdonságot: pld. a távolbalátást. Azt a jelenséget, amikor valaki felfogja, amit másvalaki gondol, vagy ami azzal

történik, akár jelen van az illető, akár messze távol. Még sokan emlékeznek Uri Geller kanálhajításaira gondolati és érintési energiával. E jelenségek megfejtésének titka pl. a tűzön járás esetén az., hogy minden aggodalom és kételkedés nélkül hinni kell abban, hogy égési sérülés nélkül át tudnak gyalogolni a tűzön. Hiszen a szemük előtt már több száz ember megtette a tűzönjárást, minden égési sérülés nélkül. A gondolat, a képzelet és a hit emberfeletti erőkre képes.

Az édesanya abban a pillanatban olyan mélyen megélt a szükséghelyzetet, hogy megmentette féltett gyermekét, hogy egy szikrányi kételynek nem maradt hely gondolataiban. „Le kell emelnem róla az autót, mert meghal.” Ez az egyetlen „imádság” ami kitöltötte, és cselekedetté alakította át gondolatát. Egy pillanatra sem fordult meg fejében, hogy ez lehetetlen. A hit a legnagyobb testi-lelki lehetőségek birodalmába emeli szellemüket és Így nem csak teljesítményünket, hanem képességeink hatékonyságát is megsokszorozza.

Minél nagyobb a hit, annál nagyobb az eredmény. Hinni abban, hogy az orvos segít, meggyógyít, hogy a kapott gyógyszerhatásos, eredményes, mozgósítja a szervezet, védekező ellenanyagot, termelő hálózatot.

A súlyos beteg meggyógyult, mert úgy érezte még megvalósításra váró feladata van. Ő nélkülözhetetlen, neki meg kell gyógyulnia, a gyermekei, a családja miatt, és meggyógyult mivel megtörhetetlen életakarattal rendelkezett. A pozitív gondolatok kedvezően befolyásolják a szervezet ellenálló erejét, mozgósítva az immunrendszert. Ezek a célzatos gondolatok a vegetatív központra és az agyban a hormon mirigyekre hatnak, ezeken keresztül az egyes sejtekre. A célt konkrétan

meghatározzuk és belső szemünk előtt, látjuk a vérben, a nyirokerekben, nyirokcsomókban a védősejtek eredményes, gyógyító munkáját. Ily módon érhető el a sikeres harc a károsító behatás ellen.

Ezt az erőt, hitet, külső csodás segítségnek Istennek, mások Végtelen Elmének, Mindenhatónak nevezik. Azonban e jelenségben, segítségben a közmondást idézve: „ember segíts magadon az Isten is megsegít.” Vagy „Viharban

imádkozz Istenhez, de evezd keményen a part felé.” Az embernek is szerepe lehet. „Az égiek soha nem segítenek azoknak, akik maguk nem tesznek semmit” (Szophoklész) Ma már nem igen merne a bölcs ember a lehetséges és lehetetlen közé határvonalat húzni. Minden lehetséges!

A következő alkalommal kitérünk arra, hogy csak egyeseknek lehetséges rendkívüli eredményeket elérni vagy mi is megtehetjük?

Tisztelettel: Dietz Ferenc

Hídavatás az I. világháború előestéjén

Az ünnepélyes avatásra zászlódíszbe öltözött a község a Duna mindkét partján. Színes kendők lógtak a házak fölé kifeszített drótokon, szóltak a mozsárágyúk és rázendített a helyi tűzoltó-zenekar, amikor a Zsófia főhercegnő nevű különhajón megérkezett Vargha Gyula államtitkár, majd egy másik különhajón a megye notabilitásai gróf Ráday Gedeon főispánnal az élen.

Dr. Almásy László, a kerület országgyűlési képviselője sokat tett a híd felépítése érdekében, ezért Almásy hídnak nevezték el az új létesítményt. Az esemény csúcspontjáról így tudósított a Szentendre és Vidéke 1914. július 19-i száma:

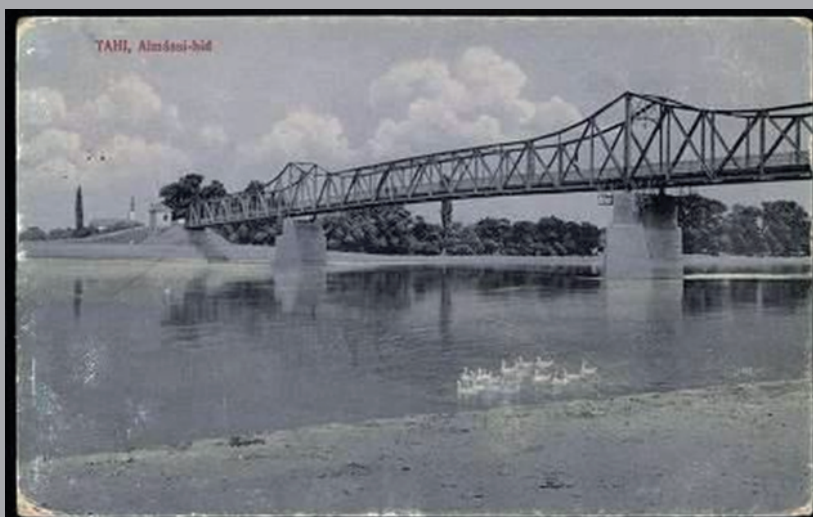
„Dr. Almásy Lászlóné, a híd keresztanyja ütötte be az utolsó szeget a híd traverzébe, majd pezsgőspoharát a híd állandóságára ürítette. A híd 200 m hosszú, 4,5 m széles. Két pilléren nyugszik a vízben. Cementkorlátos út vezet a hídhöz a szárazföldön, mely Tahin 600, Tótfalun 200 m hosszú. A hídavatás után a közönség átvonult

Tahiba, ahol nagy tömeg fogadta a vendégeket, és a réten népnepélyt tartottak; közben pedig sűrűn szóltak a mozsárágyúk. Este társas vacsora volt, ahol körülbelül háromszázan vehettek részt. [...] A híd régi és életbevágó bajokat szüntet meg, és így felépítése korszakos jelentőségűvé vált a szigetre nézve.”

Mindez két héttel a szarajevói merénylet után – és két héttel az első világháború kirobbanása előtt – történt.

pemete.blog.hu alapján

És ma, a jogerős bírói ítélet után, (Ezúttal is a szigetiek voltak a rámenősebbek.) lesz valamikor híd a sziget és Szentendre között? A korábban módosított szabályozási tervben, gondolom nem szánt-szándékkal, de ez a téma sem eléggé hangsúlyos, sőt néhány elemében éppen ellene ment. A legutóbbi módosításkor sem született markánsan jó megoldás.

Hőseink emlékműve

A sarajevói pisztolylövés eldőrdült, megkezdődtek a harcok. A háborúban elesett, eltűnt katonák emlékére

hozzátartozók, emlékműveket kezdtek állítani. Mi Pilisszentlászlóiak büszkék lehetünk elődeinkre, akik a pilisi falvak közül az elsők között 1926. május végére elkészítették a jelenleg is látható emlékművet. Hiteles adatok szerint Dittrich

István plébánosunk által lett felszentelve. Közel három évtizedig főterünk közepén állt. Volt mesterem, Petkó Lajos kőműves iparos által lett elhelyezve jelenlegi helyére.

Ezzel védett, megbecsült helyre került. Ugyanakkor ennek a védettségnek az volt a hátránya, hogy az idelátogatók elől, de előlünk is el lett zárva. Ez bizony nem méltó tiszteletadása a világháborúk forгатagában a hazáért életüket áldozott elődeinknek.

Tóth Attila polgármesterünk sikeres pályázatának köszönhetően, végre elkezdődhetett emlékművünk leválasztása az iskola udvarától. Régi vágya ez már önkormányzatunknak. Próbálkoztunk, a hajdani („átkosban”?) megszokott társadalmi munkával, de a mai viszonyok között, már nem akart összejönni. Mostanában, bizony már más idők járnak. „Változnak az idők, s bennük változunk mi is!” Így szól a mondás, amit Tibor atyánk is említett már a prédikációjában.

Sokunk vágya bizony, hogy hőseink kegyhelye méltó körülmények között legyen, olyan körülmények között, hogy azt a községünkben betévedő turista szeme, már messziről érzékelje. Ezt látva jusson el tudatáig, hogy a Történelmi

Nagy Magyarországon (Velké Uhersko) szlovákok is éltek, verejtékeztek, és ha kellett, vérüket és életüket is áldozták a közös hazáért!

Nos, a nemzetiségi jogokat istápoló kormányunk, önkormányzatunk pályázatát támogatta. Ennek a pályázatnak köszönhetően, készült el első ütemben az emlékmű javítása. Ez a képen látható hármasdomb, mely a

hajdani Történelmi Magyarországon lévő Tátra, Fáttra, Mátra hegységeinket szimbolizálja. Ugyanaz a vállalkozó restaurátor javította ki szükség szerint a hézagolást (fugázást), valamint az emléktáblát, amit még a nyolcvanas évek végén helyeztünk el, újralfestette.

A következő lépésben készültek el a régi, két háború között épült kőkerítés és annak három pillérének bontási és az új kerítés nyomvonalán az alapozási munkálatok. Ezt követték a kőfaragó munkák, amik már szintén elkészültek. Az emlékmű két oldalán lévő Juhar és a szlovák nemzetiség fája a hárs gallyazása, valamint az emlékmű előtt álló két fa, mely akadályozza az emlékműre való rálátást a napokban, kerül kivágásra. Az emlékmű kockaköburkolatának szintje 30-40 centire alacsonyabban van az utca szintjétől. A megközelítés, valamint a beömlő esővíz ellen való megvédését, a lebontott kerítés nyomvonalának teljes hosszában való kettő lépcső kiépítését javasolnám, oly módon, hogy a felső lépcső magassága mintegy öt centivel haladja meg a jelenlegi utcaszintet.

Tisztelettel: Franyó Rudolf építőmester

Impresszum:

A szerkesztőség címe: 2009 Pilisszentlászló, Petőfi S. u. 55.

Felelős szerkesztő - kiadó: Franyó Rudolf

E-mail: franyorudolf@citromail.hu | Tel.: 06 20 947-9243, 06 26 338-093

Nyomtatás: technovaszentendre@gmail.com • 06 26 309 766

Megjelenik havonta • Iktatószám: CE/15092-2/2015